

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», Закону України «Про запобігання корупції», Постанови Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» {зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів № 283 від 03.04.2019, № 502 від 19.05.2023}, Постанови Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44 «Про затвердження порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», Статуту Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Положення про забезпечення дотримання академічної доброчесності у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, Положення про відділ аспірантури та докторантури Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

1.2. Положення про наукового керівника (консультанта) здобувачів ступеня доктора філософії та наукового ступеня доктора наук (далі – Положення) в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (далі – Університет) визначає порядок призначення, зміни наукового керівника здобувачу ступеня доктора філософії і наукового консультанта здобувачу наукового ступеня доктора наук в Університеті, регламентує критерії щодо надання права доктору філософії (кандидату наук) здійснювати наукове керівництво дисертацією аспіранта (ад'юнкта, здобувача поза аспірантурою) (далі – здобувач), формулює права та обов'язки наукового керівника (консультанта).

1.3. Терміни, що вживаються в цьому Положенні, мають таке значення:

аспірант – особа, зарахована до закладу вищої освіти (наукової установи) для здобуття ступеня доктора філософії;

аспірантура — система організаційно-освітньо-наукового забезпечення підготовки здобувачів ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти у закладі вищої освіти/науковій установі з метою оволодіння ними освітньо-науковою програмою;

ад'юнкт – особа, зарахована до вищого військового навчального закладу, закладу вищої освіти із специфічними умовами навчання для здобуття ступеня доктора філософії;

ад'юнктура – система організаційно-освітньо-наукового забезпечення підготовки здобувачів ступеня доктора філософії у вищих військових навчальних закладах, закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання, військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти/наукових установах на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з метою оволодіння ними освітньо-науковою програмою;

академічна відповідальність – відповідальність у сфері освіти;

академічна доброчесність – стан (результат) виконання всіма учасниками освітнього та наукового процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності сукупності етичних принципів, встановлених в Університеті та визначених законом правил з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень;

акредитована освітньо-наукова програма – програма, яка має офіційне підтвердження (сертифікат) відповідності якості надання освітніх та наукових послуг за цією програмою згідно з чинними державними вимогами та стандартами вищої освіти зі спеціальності на третьому (освітньо-науковому) рівні;

висновок за результатами наукового керівництва – оцінка наукового керівника щодо рівня завершеності дисертації аспіранта та виконання здобувачем індивідуального плану підготовки доктора філософії;

галузь знань – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей;

дисертація здобувача ступеня доктора філософії – кваліфікаційна наукова робота, яка виконана здобувачем ступеня доктора філософії особисто, містить науково обґрунтовані результати, отримані ним при проведенні досліджень, та подана з метою присудження йому ступеня доктора філософії;

докторантура – система організаційно-наукового забезпечення підготовки здобувачів наукового ступеня доктора наук з метою завершення докторських дисертацій;

докторант – вчений, який проходить підготовку в докторантурі наукової установи (закладу вищої освіти) для здобуття наукового ступеня доктора наук;

здобувач ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою – особа, яка професійно провадить наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи і здобуває вищу освіту ступеня доктора філософії в Університеті поза аспірантурою шляхом виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді;

індивідуальний план навчальної роботи аспіранта (ад'юнкта) – документ, що визначає послідовність та форму засвоєння аспірантом (ад'юнктом) освітніх компонентів освітньо-наукової програми з метою оволодіння ним компетентностей відповідно до 8 рівня Національної рамки кваліфікацій;

індивідуальний план наукової роботи – документ, що визначає зміст, строки виконання та обсяг етапів і завдань науково-дослідницької роботи здобувача;

науковий керівник – науковий або науково-педагогічний працівник, який здійснює наукове керівництво науковою роботою аспіранта (ад'юнкта, здобувача поза аспірантурою) над дисертацією, проведенням його власного наукового дослідження, надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень аспіранта (ад'юнкта, здобувача поза аспірантурою), контролює виконання індивідуального плану наукової роботи і відповідає перед Вченою радою Університету (факультету/ІНІ) за належним та своєчасним виконанням обов'язків наукового керівника;

другий науковий керівник – науковий або науково-педагогічний працівник, який призначається аспіранту (ад'юнкту, здобувачу поза аспірантурою) у разі міждисциплінарної тематики дослідження здобувача або при підготовці за спільною освітньо-науковою програмою, або при умові, що підготовка здійснюється одночасно за договором в Університеті та в вітчизняному/закордонному (іноземному) закладі вищої освіти/науковій установі/дослідницькій організації.

консенсусне рішення наукових керівників – рішення, яке задовольняє обох наукових керівників, про стан підготовки дисертації здобувача вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні;

науковий консультант – науковий або науково-педагогічний працівник, який здійснює наукове консультування науковою роботою докторанта над дисертацією, надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень;

освітньо-наукова програма (ОНП) на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти – єдиний комплекс освітніх (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо) та наукових (проведення наукового дослідження, написання наукових публікацій, виступи на

конференціях тощо) компонентів, спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, підготовки та публічного захисту дисертації, що дає право на отримання визначеної кваліфікації;

спеціальність – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти предметна область освіти і науки, яка об'єднує споріднені освітні програми, що передбачають спільні вимоги до компетентностей і результатів навчання випускників.